

17 - పదునేడవ దశకము

॥ ధ్రువచరితము ॥

ఉత్తానపాదన్యపతేర్మనునందనస్య

జాయా బభూవ సురుచిర్నితరామభీష్టా ।

అన్యా సునీతిరితి భర్తురనాదృతా సా

త్వామేవ నిత్యమగతిశ్శరణం గతాఽభూత్ ॥

(17.1)

అంకే పితుస్సురుచిపుత్రకముత్తమం తం

దృష్ట్వా ధ్రువః కిల సునీతిసుతోఽధిరోక్ష్యన్ ।

ఆచిక్షిపే కిల శిశుః సుతరాం సురుచ్యా

దుస్సంత్యజా ఖలు భవద్విముఖైరసూయా ॥

(17.2)

త్వన్మోహితే పితరి పశ్యతి దారవశ్యే

దూరం దురుక్తినిహతః స గతో నిజాంబామ్ ।

సాఽపి స్వకర్మగతిసంతరణాయ పుంసాం

త్వత్పాదమేవ శరణం శిశవే శశంస ॥

(17.3)

ఆకర్ణ్య సోఽపి భవదర్చననిశ్చితాత్మా

మానీ నిరేత్య నగరాత్ కిల పంచవర్షః ।

సందృష్టనారదనివేదితమంత్రమార్గః

త్వామారరాధ తపసా మధుకాననాంతే ॥

(17.4)

తాతే విషణ్ణహృదయే నగరీం గతేన

శ్రీనారదేన పరిసాంత్వితచిత్తవృత్తౌ ।

బాలస్త్యదర్పితమనాః క్రమవర్ధితేన

నిన్యే కఠోరతపసా కిల పంచమాసాన్ ॥

(17.5)

తావత్ తపోబలనిరుచ్ఛ్వసితే దిగంతే

దేవార్థితస్త్యముదయత్కరుణార్ద్రచేతాః ।

త్వద్రూపచిద్రసనిలీనమతేః పురస్తాత్

ఆవిర్భూభూవిధ విభో! గరుడాధిరూఢః ॥

(17.6)

త్వద్దర్శనప్రమదభారతరంగితం తం

దృగ్భ్యాం నిమగ్నమివ రూపరసాయనే తే ।

తుష్టాషమాణమవగమ్య కపోలదేశే

సంస్పృష్టవానసి దరేణ తథాఽఽదరేణ ॥

(17.7)

తావద్విబోధవిమలం ప్రణవంతమేనం

ఆభాషథాస్తమవగమ్య తదీయభావమ్ ।

రాజ్యం చిరం సమనుభూయ భజస్య భూయః

సర్వోత్తరం ధ్రువపదం వినివృత్తిహీనమ్ ॥ (17.8)

ఇత్యూచిషి త్వయి గతే నృపనందనోఽసౌ

ఆనందితాఖిలజనో నగరీముపేతః ।

రేమే చిరం భవదనుగ్రహపూర్ణకామః

తాతే గతే చ వనమాదృతరాజ్యభారః ॥ (17.9)

యక్షేణ దేవ! నిహతే పునరుత్తమేఽస్మిన్

యక్షైస్సయుద్ధనిరతో విరతో మనూక్త్యా ।

శాంత్యా ప్రసన్నహృదయాత్ ధనదాదుపేతాత్

త్వద్భక్తిమేవ సుదృఢామవృణోన్మహాత్మా ॥ (17.10)

అంతే భవత్పురుషనీతవిమానయాతో

మాత్రా సమం ధ్రువపదే ముదితోఽయమాస్తే ।

ఏవం స్వభృత్యజనపాలనలోలధీస్త్యం

వాతాలయాధిప! నిరుంధి మమామయశౌఘాన్ ॥ (17.11)

॥ ఇతి ధ్రువచరితము అను పదునేడవ దశకము సంపూర్ణము ॥